

afgrænse bestemmelsen i fødevareloven, så den svarer til kødlovens område. Det fremgår af bemærkningerne til § 44, stk. 2, at den slagtemæssige behandling af nedlagt vildt som hovedregel er omfattet af autorisationskravet i bestemmelsen.

3.6. Den nuværende bestemmelse om renter af beløb, der ikke betales rettidigt, fastlægger renten til 1,3 pct. månedligt. Gebyret for erindringsskrivelser (»rykkergebyret«) er samtidig fastsat til 200 kr. Bestemmelserne er senere ændret ved tekstanmærkning på finansloven for 2000 til en almindelig bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om morarenter og »rykkergebyrer«.

3.7. For at undgå tab for det offentlige ved, at gæld vedrørende afgifter og gebyrer for fødevarekontrol ikke kunne inddrives hos den oprindelige ejer, efter at en virksomhed var overdraget, blev der som en nyskabelse med fødevarelovens § 56, stk. 6, indført, at den nye ejer eller bruger hæfter for sådan gæld fra tiden før overtagelsen.

3.8. I kontroldirektivets artikel 7, stk. 1, 2. led, er fastsat en ret for virksomheder til at få udtaget en kontrolprøve, når tilsynsmyndigheden udtager kontrolprøver. Denne bestemmelse har hidtil været gennemført ved, at tilsynsmyndighederne har været pålagt at informere virksomhederne om retten til at få udtaget kontrolprøve. Dette er bl.a. sket ved udlevering af en pjeces om kontrolprøver og kontrolprøver til virksomhederne.

3.9. I medfør af de gældende regler har forbrugerorganisationer ikke mulighed for at påklage tilsynsmyndighedens afgørelser.

4. Lovforslagets indhold

4.1. Med den foreslåede ændring af fødevarelovens bestemmelse om offentliggørelse af kontrolresultater åbnes der mulighed for, at fødevareministeren kan fastsætte regler om, at offentliggørelse kan ske, når tilsynsmyndigheden har gennemført kontrollen, og inden klagemulighederne er udtømt. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at resultaterne af tilsynene skal gøres tilgængelige for offentligheden på kontrolstedet. Dette kan f.eks. ske ved ophængning af tilsynsrapporten i virksomheden. Herved kan forbrugernes valg baseres på relevante og aktuelle oplysninger fra fødevarekontrollen. Lovforslaget muliggør endvidere en offentliggørelsesstrategi, hvor både gode og dårlige kontrolresultater automatisk kan offentliggøres, ligesom forslaget muliggør offentliggørelse af sanktionernes art og omfang. Med forslaget gives der således mulighed for at offentliggøre bøde størrelser. I økologilov, lov om frø, kartofler og plan-

ter samt bemyndigelsesloven, der har tilsvarende bestemmelser om offentliggørelse af kontrolresultater og i bemærkningerne henviser til fødevareloven, foretages tilsvarende ændringer. Som nævnt er det ikke hensigten, at den beskrevne offentliggørelsesstrategi umiddelbart skal bringes i anvendelse på disse loves områder. Hensigten er i første omgang blot at skabe enslydende hjemmel, således at en senere ensartet og koordineret offentliggørelse af kontrolresultater inden for hele ministeriets område muliggøres.

4.2. Med lovforslaget ændres bestemmelsen om en 6 måneders sagsbehandlingsfrist til en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte nærmere regler om anmeldelsesordningen, herunder sagsbehandlingsfristen. Hermed åbnes mulighed for at fastsætte en frist, der er kortere end den nuværende frist på 6 måneder, i det omfang, dette kræves efter EU-retten.

4.3. Med lovforslaget udvides anvendelsesområdet for vildledningsforbudet i fødevarelovens § 19 til at gælde markedsføring i alle omsætningsled, således som det før fødevarelovens ikrafttræden var gældende på de områder, som var reguleret af kødloven, mælkeproduktloven og fiskekvalitetsloven. Lovforslaget indebærer således ingen ændringer i forhold til det gældende direkte forbud mod vildledning af forbrugerne, men vil øge forbrugerbeskyttelsen ved at give mulighed for indgriben over for vildledning i tidligere omsætningsled. Bestemmelsens ordlyd er desuden justeret, så den i højere grad afspejler den bestemmelse i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilhærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler (mærkningsdirektivet) (EFTidende nr. L 109 af 6. maj 2000, s. 29), som den gennemfører.

4.4. Med den foreslåede ændring erstattes det nuværende Fødevarekvalitetsudvalg, hvis medlemmer er udpeget af ministeren efter indstilling fra erhvervet, med et mindre råd, som udpeges af ministeren. Det er hensigten at videreudvikle kvalitetsmærkningsordningen, således at spisekvalitet vægtes højere.

4.5. Lovforslagets ændring af § 44, stk. 2, er alene en sproglig præcisering med det formål at sikre, at der ikke kan opstå tvivl om, at bestemmelsens krav om autorisation også omfatter den slagtemæssige behandling af nedlagt vildt.

4.6. Med den foreslåede henvisning til rentelovens § 5 i bestemmelsen om morarenter og »rykkergebyrer« foretages en hensigtsmæssig tilpasning af bestemmelsen til det almindelige renteniveau. »Rykker-